

dringsforslagene under Nr. 30—34 angaa Underofficerspersonalet, som er omhandlet i § 21, og der foreslaas gjennemgaaende en Nedsettelse af dette Personale. I Motiveringen af Vædringsforslagene begrundes det ærede Flertal den foreslaaede Nedsettelse for en vis Del af Underofficerspersonalet dert, at Flaadens Seilareal er blevet betydeligt mindre, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at disse Matrosunderofficerer blive brugte til megen Tjeneste ombord, som ikke staa i Forbindelse med Seilene, nemlig til Ankrene, Fortøiningen, Skibsmandsstjenesken, og hvad det Altsammen hedder. Jeg tror altsaa ikke, at man af Betydning til Formindskelsen af Seilarealet tør driste sig til at foreslaa en Nedsettelse af disse Rammere. — Jeg kommer nu til de Vædringsforslag, som ere stillede under Nr. 43—58 til §§ 33—38, og som vedrøre Undervisningsanstalterne; jeg anser dem for at være nogle af de væsentligste og mest indgribende Forslag, der ere stillede af det ærede Flertal. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte i Dag her i Salen, at en vægtig Bevegrund for Flertallet til at foreslaa, hvad der her er foreslaaet, har været den, at man ikke burde lade unge Mennesker vælge en fremtidig Livsstilling, før de vare i Stand til at vælge med modent Overlæg. Maa jeg tillade mig at gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at den nu gjældende Ordningsslov for Søværnet og det her forelagte Lovforslag gaar ud fra, at den Sødygtighed, der fordres for Optagelsen paa Officersskolen, skal erhverves efter det fyldte 14de Aar, og i den Alder er dog en Dreng i Almindelighed saa uvilket, at han kan have en særlig Lyst og Gave for at gaa en vis Vej. Naar man nu ser hen til, hvorledes Flertallet foreslaar Skolen organiseret, tror jeg ikke, man kan slaa sig til No med, at der deraf skulde kunne fremgaa et særlig brugbart og dygtigt Officers- og Underofficersmandskab. Et Officerskorpses Værd er væsentlig afhængig af den Uddannelse, de unge Mænd faae, inden de indtræde i de faste Rammere, og i alle Orlogsmariner lægger man den største Vægt pnetop paa den første Uddannelse og ikke mindst paa den theoretiske Uddannelse. Jeg skal ikke her angive, hvorledes Uddannelsen er ordnet i de store Orlogsmariner i Europa og jeg kan dertil føie, i Nordamerika, men jeg skal tillade mig at oplyse, hvorledes man har troet at burde ordne dette Forhold i Lyssland, som jo har fortaaget i en beundringsværdig kort Tid at skaffe sig en Flaade, der ikke alene er i Besiddelse af udmærket gode Skibe, men ogsaa til de Flestes Overraskelse af et dygtigt Officers- og Underofficersmandskab. Hvorledes sker Uddannelsen i Lyssland? Der er Antagelsesalderen fra det 13de—15de Aar. Akademiet er i Kiel. Der er et treaarigt forberedende Kursus, hvoraf 6 Maaneders Fart med et Skolefisk hver af de 2 første Sommer og Tjeneste paa Østersø-Fladren den tredje Sommer, derpaa Ud-

nævnelser til Kadetter og som saadanne paa et toaarigt Logt i fjernere Fjrande og med permanent Skole ombord. Ved Slutningen af disse 5 Aar tages en Officersexamen, som skaffer Udnævnelser til Underlieutenant uden Patent. Derefter gjennemgaaes et 10 Maaneders Kursus ved Marinestolen i Kiel, og efter bestaaet Afgangsprøve følger Udnævnelser til Underlieutenant med Patent. Det er den Uddannelse som den tyvende Marine giver sine kommende Officerer. Jeg skal inidertid ikke her forlange, at man skal se hen til, hvorledes man bærer sig ad i det mægtige tyvende Rige; men jeg skal henvise til, hvilke Bestemmelser man har truffet i mindre Stater, Stater af 2den og 3die Rang, som Holland, Sverige og Norge. I Holland er Antagelsesalderen 14³/₄ a 17 Aar. Der er Kadetakademi i Willemsord; der er et treaarigt forberedende Kursus, hvoraf de sidste Maanedes tilføies, og hvor en Afgangs- to Overgangs- og en Afgangsprøve skaffe Udnævnelser til Underborst. Først efter 4 Aars Søfart som Kadetter udnævnes de til Sekondlieutenanter. Se vi hen til Sverigs sidste Ordning af disse Forhold vil man finde, at man der noget har nærmet sig den Ordning, som er fastsat hos os i Lovven af 1868. Antagelsesalderen er under 15 Aar. Der er Søkrigsskole i Stockholm. 6 Aars Kursus i to Klasser, en paa fire og en paa to Aar, med fire Maanedes Søtogt med et Skueskib hvert Aar. Ordningen stemmer nøie med den danske, kun at den yngste Afdeling kræver et fireaarigt Kursus, og at Afgangsprøven fra ældste Afdeling letter Afgang til at blive Landofficer. Efter de 6 Aars Kursus, som kan udstrækkes til 7 Aar, indtræder den, der bestaar Afgangsprøven, som Sekondlieutenant. Endelig have vi Norge, hvor Forandring først er foretaget. I Norge har man som Hovedformaal aarlig at uddanne et større Antal Reserveofficerer, hvorved man mener at kunne begynde de faste Officerers Antal. Af de til Reserveofficerer uddannede gjennemgaaer det fornødne Antal et Kursus med en Afgangsprøve for at komme ind i Marinen som faste Officerer. Forbringeren til Søfart for Optagelse i Reserveofficersafdelingen er 10 Maanedes Fart til Koffardi eller 8 Maaneder til Orlogs efter det fyldte 15 Aar. Reserveofficersafdelingen gjennemgaaes paa gjennemsnitlig 3 Aar, og Eleverne ere forpligtede til efter Udtrædelsen at gjøre Tjeneste i Marinen i 2 Aar, hvorpaa de gaa over i Reserveetaten og ere tjenestepflichtige i Krigstid til deres 35te Aar. Blandt dem, der have gjennemgaaet Reserveofficersafdelingen, optages saa mange, som Avancementet fordrer, i Afdelingen til Uddannelse af faste Officerer, hvilken gjennemgaaes paa gjennemsnitlig 2 Aar, Søtogterne iberegne. Den nye Ordning, som træder i Kraft den 1ste Oktober d. A., er den danske Søofficersskole modificeret noget paa Grund af de Forordninger, der stilles til en talrig